

[Albrechtsen]

Jeg er enig med hr. Lasse Budtz i den bemærkning, at det måske er den sidste chance i meget lang tid, og netop derfor er det så afgørende, at lande som Danmark klart siger til USA: vi vil ikke tolerere, at de muligheder, der ligger i Genèveforhandlingerne, bliver blokeret af dette her. Det vil vi simpelt hen ikke finde os i, det kan man ikke leve med i den nuværende situation.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at takke udenrigsministeren for en god og fyldig redegørelse. Jeg synes, at vi gennem denne redegørelse har fået yderligere beskrevet, hvad SDI-projektet egentlig indeholder og går ud på, og hvordan det tegner sig netop nu.

Det er jo klart, at der er mange usikkerhedsmomenter ved hele dette projekt. Tager man det sådan, som Reagan har lagt det frem, at der her er tale om en målsætning om at gøre a-våbnene overflødige, at det her drejer sig om at opbygge et defensivt system, så er det jo en sympatisk tanke, men samtidig må jeg stille en række spørgsmål: hvordan kan dette nærmere udvikles, og er det så ressourcekrævende, at det får en række uheldige følger? Jeg må på dette tidspunkt hovedsagelig stille spørgsmål, da jeg ikke synes, at man fuldt ud kan overskue følgerne, og på dette tidlige tidspunkt tror jeg også, at det er et godt udgangspunkt, at vi prøver på at komme til bunds i, hvad der i grunden skjuler sig bag dette enorme projekt. Et af de spørgsmål, som jeg straks har stillet mig selv, er: hvad vil det betyde økonomisk, hvilke følger vil det f.eks. få også i relationen mellem de rige lande og den tredje verden, hvis man bruger enorme ressourcer på dette projekt? Det er en af de ting, jeg selv er meget optaget af.

Som det næste vil jeg understrege, at det er afgørende, at spørgsmålet om rumvåbentechnologien vil være inddraget i det meget omfattende problemkompleks i Genève, og her mener jeg, at det tillige bør gøres til genstand for forhandlinger med det formål, at man når frem til en traktat, der forhindrer et våbenkapløb i rummet. Jeg mener, det må være den konstruktive løsning, at de to supermagter når frem til en traktat, som forhindrer dette våbenkapløb i rummet. Det er det ene aspekt, som det for mig er væsentligt at

få frem, og det hænger nøje sammen med et grundlæggende ønske om at undgå at få placeret masseødelæggelsesvåben i det ydre rum og at undgå denne militarisering. Her er jeg glad for ministerens understregning af, at ABM-traktaten skal respekteres; det er et andet væsentligt grundsynspunkt for mig.

Så kommer hele spørgsmålet om, hvor sikkert dette projekt vil være. Det er der vel ingen der kan sige noget afgørende om i øjeblikket. Der er nogle, som tror, at det vil være et vældig sikkert forsvarssystem. Andre er langt mere pessimistiske: er det ikke bare et nyt babelstårn, vi bygger op her, noget, som let kan vakle? Det er nogle af de ting, som også nærmere må undersøges. Jeg tror ikke, at nogen her i øjeblikket – af gode grunde, da det er et begyndende forskningsprojekt – kan sige, hvor sikkert det vil blive. Vi lever alle under den rædsel, som a-våbnene kan frembringe, og man vil naturligvis med interesse lytte til, om man kan få et system, som hindrer, at disse våben nogen sinde kommer til udfoldelse. Jeg synes næsten, at det lyder for godt til at være sandt, at man her skulle få opbygget et sådant system, at disse a-våben kan blive neutraliseret, og hvis der ikke er nogen forsvarsmæssig sikkerhed og der samtidig er forbrug af store ressourcer forbundet med projektet, så er det klart, at man må sætte mange spørgsmålstejn.

Det afgørende for mig, er, at vi får en forhandling, at vi er imod placering af masseødelæggelsesvåben i det ydre rum, og at vi virkelig står fast på ABM-traktaten. Det er i hvert fald de ting, som må være helt klare på dette tidspunkt, og i det lys vil jeg gerne undersøge spørgsmålet nærmere i bestræbelserne for, at vi hindrer en oprustning via dette projekt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg skylder at sige – hvilket jeg ikke fik med i sidste omgang – at VS naturligvis agter at stemme for den dagsorden, som socialdemokratiet har fremsat, og vi har samme bedømmelse af den dagsorden, som hr. Gert Petersen tidligere i denne debat har givet udtryk for, nemlig at den i virkeligheden ligger meget, meget nær op ad den dagsorden, som vi selv har fremsat.